

3. ΘΕΟ ή ΜΑΜΜΩΝΑ;

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διά τούτο και ο Θεός υπερέψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός.» Φιλιππησίους 2/β' 9-11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ψαλμ. 33/λγ' 6-9, Ματθ. 19/ιθ' 16-22, Α' Πέτρ. 1/α' 18, Εβρ. 2/β' 14,15, Έξ. 9/θ' 14, Ψαλμ. 50/ν' 10.

Ο Θεός δεν χρειάζεται να μας αναλύσει την άποψη Του για την υπερβολική εμμονή με τα χρήματα και τα υλικά αγαθά. Τα λόγια του Θεού προς τον άφρονα πλούσιο, ο οποίος παρά τις ευλογίες του Θεού ενδιαφερόταν μόνο για την αύξηση της περιουσίας του, πρέπει να μας αφυπνίσουν: «Άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σού· όσα δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; Ούτω θέλει είσθαι όστις θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν πλουτεί εις Θεόν» (Λουκά 12/ιβ' 20,21).

Δεν μπορώ να υπηρετώ τον Θεό και το χρήμα. Το ένα αποκλείει το άλλο. Είναι ή Θεό ή Μαμμωνά. Αυταπατόμαστε εάν νομίζουμε ότι μπορούμε να έχουμε και τα δύο επειδή η διπλή ζωή, αργά ή γρήγορα, θα μας καταβάλλει. Μπορεί να καταφέρουμε να ξεγελάσουμε τους άλλους, ακόμη και τον εαυτό μας, τον Θεό όμως όχι, και μία μέρα θα κληθούμε να δώσουμε λόγο σ' Αυτόν.

Πρέπει να επιλέξουμε, και όσο πιο πολύ το καθυστερούμε τόσο περισσότερο τα χρήματα και η αγάπη μας γι' αυτά θα ασκούν δύναμη στην ψυχή μας. Η πίστη απαιτεί μία απόφαση.

Εκείνο το οποίο θα μας διευκολύνει στην απόφασή μας είναι να εστιάσουμε στο Ποιος είναι ο Θεός, τι έχει κάνει για εμάς, και τι Του χρωστάμε.

Κυριακή 14 Ιανουαρίου

ΧΡΙΣΤΟΣ, Ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Διαβάστε Γέν. 1/α' 1, Ψαλμ. 33/λγ' 6-9, Ησ. 45/με' 11,12, Ιερ. 51/να' 15, και Ιωάν. 1/α' 3. Τα μας λένε αυτά τα εδάφια για τα καλά του υλιστικού κόσμου;

.....
«Ήταν ο ίδιος ο Ιησούς που εξέτεινε τους ουρανοί και θεμελίωσε τη γη. Το χέρι Του στήριξε τους κόσμους στο διάστημα και διαμόρφωσε τα λουλούδια του αγρού. “Ο στερεόνων διά της δυνάμεώς Σου τα όρη” (Ψαλμ. 65/ξε' 6). “Αυτού είναι η θάλασσα και αυτός έκαμεν αυτήν.” (Ψαλμ. 95/ζε' 5). Αυτός γέμισε τη γη με ομορφιά και τον αέρα με άσματα. Και επάνω σε όλα τα πράγματα στη γη, στον αέρα και στον ουρανό, έγραψε το μήνυμα της αγάπης του Πατέρα.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 2. Τα υλικά αγαθά από μόνα τους δεν είναι κάτι το κακό. Σε αντίθεση με κάποιες θρησκείες που διδάσκουν ότι τα υλικά αγαθά είναι κακά και ότι καλά είναι μόνο τα πνευματικά αγαθά, η Αγία Γραφή βλέπουμε να εκτιμάει και τον υλικό κόσμο. Άλλωστε, ο ίδιος ο Ιησούς τον δημιούργησε. Πώς μπορεί λοιπόν να είναι κάτι το κακό; Όπως όμως γίνεται και με όλα τα δώρα του Θεού, μπορεί να διαστρεβλωθεί και να χρησιμοποιηθεί για κακό, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι το αρχικό δώρο είναι κακό. Παρότι η Αγία Γραφή μας προειδοποιεί για την κακή χρήση των όσων ο Θεός δημιούργησε στον κόσμο, δεν μιλάει ενάντια στα ίδια τα αγαθά. Απεναντίας, ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο, θέλει οι άνθρωποι να απολαμβάνουν τους καρπούς και τα οφέλη του: «Και θέλεις ευφρανθή εις πάντα τα αγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε και εις τον οίκον σου, συ και ο Λευΐτης και ο ξένος ο εν μέσω σου.» (Δευτ. 26/κς' 11 και 14/ιδ' 26).

Ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός (Ιωάν. 1/α' 1-3) και η γη είναι ένα δείγμα της δημιουργικής Του ιδιότητας. Η δημιουργική Του ιδιότητα δίνει μία μοναδική προοπτική για την ίδια τη ζωή και τους ανθρώπους που τη ζουν. Γνωρίζει την αξία των υλικών αγαθών και γι' αυτό μας τα έδωσε προς δικό μας όφελος και ευχαρίστηση. Γνωρίζει επίσης τι συμβαίνει όταν οι άνθρωποι διαστρέφουν αυτά τα δώρα ή τα κάνουν σκοπό της ζωής τους, ενώ θα έπρεπε να τα χρησιμοποιούν για την δόξα του Θεού.

ΣΚΕΨΗ: Παρατηρήστε τις ομορφιές του δημιουργημένου κόσμου. Ακόμη και μετά από τόσα χρόνια αμαρτίας, βλέπουμε την ομορφιά στη δημιουργία του Θεού. Τι μας δείχνει αυτό για την καλοσύνη του Δημιουργού;

Δευτέρα 15 Ιανουαρίου

ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ / ΥΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ως Χριστιανοί πιστεύουμε πως ο Ιησούς ήταν κατά πάντα Θεός και κατά πάντα άνθρωπος. Η ένωση αυτή του Θεϊκού και του ανθρωπίνου κάνει μοναδική την άποψή Του για το τι είναι σημαντικό στην γη και τι είναι σημαντικό στην αιωνιότητα. Το ότι δεν μπορούμε να καταλάβουμε την Θεάνθρωπη φύση Του, δεν την μειώνει ως αλήθεια όπως το ότι κάποιος δεν καταλαβαίνει την αεροδυναμική δεν εμποδίζει τα αεροπλάνα να πετάνε.

«Εδώ έχουμε δύο μυστήρια: του Τριαδικού Θεού και της ένωσης της Θεότητας με τον άνθρωπο στο πρόσωπο του Ιησού... Κανένα σενάριο επιστημονικής φαντασίας δεν είναι τόσο αξιοθαύμαστο όσο η αλήθεια της ενσάρκωσης.» J. I. Packer, *Knowing God*, σ. 53. Ένας από τους λόγους για τους οποίους ήρθε ο Ιησούς στη γη ήταν για να μας δείξει πόσο στοργικός είναι ο Θεός, πόσο μας αγαπάει, και ενδιαφέρεται για τον καθένα μας. Σε αντίθεση με την ψυχή και απόμακρη Θεότητα που οι περισσότεροι είχαν στο νου τους, ο Ιησούς φανέρωσε τον πραγματικό χαρακτήρα του Πατέρα. Ο Σατανάς ωστόσο, προσπάθησε να απομακρύνει τους ανθρώπους από τον Θεό. Προσπάθησε να αλλοιώσει τον χαρακτήρα Του και να Τον παρουσιάσει ως αδιάφορο προς εμάς. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να μας εμποδίσει να βιώσουμε την καλοσύνη και την χάρη του Θεού. Η υπερβολική αγάπη για τα υλικά αγαθά είναι ένα από τα μέσα που χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να πετύχει αυτόν το σκοπό.

Διαβάστε Μαθθ. 19/10' 16-22. Πώς χρησιμοποιεί ο Σατανάς την αγάπη μας για τα υλικά αγαθά ώστε να μας κρατήσει μακριά από τον Κύριο;

.....
.....
.....

Φανταστείτε τον Ίδιο τον Ιησού, τον Θεό ενσαρκωμένο, να μιλάει σ' αυτόν τον νέο που προφανώς αναγνώριζε πως ο Ιησούς ήταν κάτι το ιδιαίτερο. Και τι συνέβη; Άφησε την αγάπη του για τα πλούτη και τα υλικά αγαθά να τον χωρίσει από τον Ίδιο τον Θεό. Η αγάπη για τον κόσμο και τα υλικά αγαθά τον τύφλωσε τόσο που αν και ήταν λυπημένος, η λύπη αυτή δεν ήταν αρκετή για να τον οδηγήσει να κάνει το σωστό. Δεν στεναχωρήθηκε επειδή θα έχανε την περιουσία του (άλλωστε επέλεξε να μην την χάσει), αλλά επειδή θυσίασε την σωτηρία της ψυχής του για τα υλικά αγαθά.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι διατηρούμε την

σωστή σχέση με τα αγαθά αυτού του κόσμου;

Τρίτη 16 Ιανουαρίου

ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ

Το χρέος δεν αποτελεί στοιχείο του ουρανού. Όμως ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν και η παράβαση του νόμου έχει ως τίμημα τον θάνατο. Έτσι, οι άνθρωποι έγιναν οφειλέτες στη θεϊκή δικαιοσύνη με ένα πνευματικό χρέος που δεν θα μπορούσαμε ποτέ να ξεπληρώσουμε. Η αγάπη του Θεού για εμάς, έθεσε σε εφαρμογή το σχέδιο της σωτηρίας. Ο Ιησούς έγινε ο «εγγυητής» μας (Εβρ. 7/ζ' 22). Η ιδιότητά Του ως Λυτρωτής φανερώνει την πιο σημαντική συναλλαγή που έγινε ποτέ. Μόνο με τη θυσία της ζωής Του μπορούσε να πληρωθεί το τίμημα της θεϊκής δικαιοσύνης. Ο Ιησούς πλήρωσε το δικό μας χρέος, καθώς η δικαιοσύνη και το έλεος περιέβαλλαν τον σταυρό. Το σύμπαν δεν είχε δει ποτέ τέτοιο πλούτο σαν αυτόν που χρησιμοποιήθηκε ως τίμημα για την λύτρωση της ανθρωπότητας (Εφεσ. 5/ε' 2).

«Εκχέοντας επάνω στον κόσμο όλο το θησαυρό τ' ουρανού, δίνοντάς μας ολόκληρο τον ουρανό στο πρόσωπο του Χριστού, ο Θεός αγόρασε τη θέληση, τα συναισθήματα, τη διάνοια, την ψυχή κάθε ανθρώπινης ύπαρξης.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 252.

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια και κάντε μία λίστα από τα όσα μας έσωσε ο Χριστός: Κολ. 1/α' 13, Α' Θεσ. 1/α' 10, Α' Πέτρ. 1/α' 18, Εβρ. 2/β' 14,15, Γαλ. 3/γ' 13, Αποκ. 1/α' 5.

.....
Το «τετέλεσται» στο Ιωάν. 19/ιθ' 30, είναι η πιο σημαντική λέξη που ειπώθηκε ποτέ. Σημαίνει, «τελείωσε» και είναι η τελευταία δήλωση που έκανε ο Ιησούς πάνω στον σταυρό. Αφορούσε την ολοκλήρωση της αποστολής Του και την πλήρη εξόφληση του χρέους μας. Ο λόγος αυτός έδειχνε την ελπιδοφόρα και επιτυχημένη λύτρωση του έκπτωτου κόσμου. Κοιτάζοντας στον σταυρό της λύτρωσης, βλέπουμε ένα γεγονός του παρελθόντος με τωρινή επίδραση και μελλοντική ελπίδα. Ο Ιησούς έδωσε τη ζωή Του για να καταστρέψει την αμαρτία, τον θάνατο και τα έργα του Διαβόλου μια για πάντα. Αυτό σημαίνει πως αν και δεν το αξίζουμε, έχουμε λυτρωθεί (Εφεσ. 1/α' 7). Για να δούμε τα θαυμάσια έργα της σωτηρίας πρέπει να βαδίσουμε σε άγιο έδαφος.

Ο Χριστός ως ο Λυτρωτής μας είναι η εικόνα του Θεού. Απόλυτος σκοπός Του είναι η λύτρωσή μας. Αυτό δείχνει το πώς βλέπει την ανθρωπότητα και πόσο εκτιμάει τη σχέση μας μαζί Του. Με την εκπλήρωση της δικαιοσύνης, ο Χριστός στρέφει την προσοχή Του στην ανταπόκρισή μας στη θυσία Του.

ΣΚΕΨΗ: Ο Χριστός πλήρωσε το χρέος για όλο το κακό που έγινε ποτέ. Ποια πρέπει να είναι η δική μας ανταπόκριση; (Δείτε Ιώβ 42/μβ' 5,6.)

Τετάρτη 17 Ιανουαρίου

ΕΝΑΣ ΖΗΛΟΥΤΥΠΟΣ ΘΕΟΣ

Στην περίπτωση με τον Φαραώ, ο Θεός είπε, «Διότι ταύτην την φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσας μου τας πληγάς επί την καρδίαν σου και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς όμοιός μου εν πάση τη γή» (Έξ . 9/θ' 14).

Τι εννοούσε ο Κύριος λέγοντας «δεν είναι ουδείς όμοιός μου εν πάση τη γή»;

.....
«Είναι αδύνατον οι θνητοί άνθρωποι να μπορέσουν να καταλάβουν πλήρως τον χαρακτήρα ή τα έργα του Αιώνιου Θεού. Ακόμη και για τον πιο οξυδερκή νου, τον πιο μορφωμένο, η Άγια αυτή Ύπαρξη περιβάλλεται από ένα μυστήριο.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 5, σ. 698,699.

Δεν υπάρχει άλλος σαν τον Θεό (Α' Βασ. 8/η' 60). Σκέφτεται, θυμάται και ενεργεί με τρόπο που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε. Όσο κι αν προσπαθούμε να Τον φέρουμε στα μέτρα μας, ο Θεός παραμένει Θεός. Είναι Εκείνος που έκανε την κάθε χιονονιφάδα, τον κάθε εγκέφαλο, και πρόσωπο να είναι μοναδικά. Άλλωστε, είναι ο Δημιουργός, και ως Δημιουργός διαφέρει από την δημιουργία Του. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στον Θεό και στην δημιουργία Του; Α' Σαμ. 2/β' 2, Ψαλμ. 86/ος' 8, Ησ. 55/νε' 8,9, Ιερ. 10/ι' 10, Τίτον 1/α' 2.

.....
Μόλις συνειδητοποιήσουμε το Ποιος είναι ο Θεός, τι έχει υπό την εξουσία Του, και όλα αυτά που κάνει, θα καταλάβουμε γιατί δεν έχει κανέναν ανταγωνιστή. Υπό μία έννοια όμως έχει, μιας και πρέπει να «αγωνιστεί» για την ανθρώπινη αγάπη και προτίμηση. Ίσως γι' αυτό λέει ότι είναι «Ζηλότυπος» (Έξ. 34/λδ' 14). Ο Θεός δημιούργησε τους ανθρώπους ελεύθερους, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι μπορούν να επιλέξουν το εάν θέλουν να Τον υπηρετήσουν. Και αυτό ανέκαθεν ήταν το πρόβλημα των ανθρώπων: να υπηρετήσουν άλλους θεούς – ανεξαρτήτου μορφής – ή να υπηρετήσουν τον Μοναδικό Θεό που είναι Άξιος να υπηρετηθεί καθώς είναι ο Δημιουργός και ο Συντηρητής όλου του Σύμπαντος. Γι' αυτό και είναι Θεός ζηλότυπος.

ΣΚΕΨΗ: Τι υπάρχει στη ζωή μας με το οποίο ο Θεός ανταγωνίζε-

ται για την αγάπη μας;

Πέμπτη 18 Ιανουαρίου

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Ανήκουμε στον Θεό, τόσο επειδή μας δημιούργησε όσο και επειδή μας λύτρωσε. Και δεν ανήκουμε μόνο εμείς στον Θεό αλλά και όλη μας η περιουσία. Εμείς δεν έχουμε τίποτα, παρά μόνο τις επιλογές μας. Από την άλλη, η βασική άποψη που επικρατεί είναι ότι εμείς είμαστε οι κύριοι των υπαρχόντων μας. Αυτό όμως είναι ψέμα. Εάν οι Χριστιανοί πιστεύουν ότι είναι οι απόλυτοι κυρίαρχοι των υπαρχόντων τους, τότε πιστεύουν κάτι εντελώς αντίθετο από αυτό που διδάσκει ο Λόγος του Θεού. Ο Θεός είναι ο Κυρίαρχος των πάντων (Ιώβ 38/λη' 4-11) και όχι εμείς. Εμείς είμαστε ξένοι και πάροικοι (Λευιτ. 25/κε' 23), όπως ήταν και οι Ισραηλίτες στη Γη της Επαγγελίας. Εξαρτόμαστε από τον Θεό ακόμη και για την ανάσα μας (Πράξ. 17/ιζ' 25). Αυτά που νομίζουμε ότι μας ανήκουν στην πραγματικότητα ανήκουν σ' Εκείνον. Εμείς δεν είμαστε τίποτε άλλο παρά διαχειριστές Του, και πρέπει να διαχειριζόμαστε ό,τι έχουμε για την δόξα του Θεού.

Δείτε στα παρακάτω εδάφια τα πράγματα που ανήκουν στον Θεό: Δευτ. 10/ι' 14, Ψαλμ. 50/ν' 10, 104/ρδ' 16, Ιεζ. 18/η' 4, Αγγ. 2/β' 8, Α' Κορ. 6/ς' 19,20. Πώς θα πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα που έχουμε στην κατοχή μας;

.....
«Τα πάντα ανήκουν στο Θεό. Οι άνθρωποι μπορούν να αγνοούν τις απαιτήσεις Του. Ενώ άφθονα επιδαφιλεύει τις ευλογίες Του επάνω σε αυτούς, αυτοί μπορούν να χρησιμοποιούν τα δώρα Του για την εγωιστική τους ικανοποίηση, αλλά τότε θα κληθούν να απολογηθούν για τη διαχείρισή τους.» Ε. Χουάιτ, Π.Ε., τομ. 9, σ. 192.

Η κυριαρχία του Θεού και η διαχείρισή μας, διαμορφώνουν μία σχέση την οποία ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει για να μας προετοιμάσει για τον ουρανό, κάτι που θα ωφελήσει και θα ευλογήσει και τους άλλους. Οι άπιστοι όμως διαχειριστές μπορούν να περιορίσουν την πρόσβαση του ιδιοκτήτη στα περιουσιακά του στοιχεία. Όπως είδαμε, ο Θεός δεν επιβάλλει το θέλημά Του. Μας δημιούργησε και μας εμπιστεύτηκε αγαθά να διαχειριζόμαστε μέχρι την επιστροφή Του. Το πώς τα διαχειριζόμαστε, αντικατοπτρίζει το είδος της σχέσης μας μαζί Του.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τι σημαίνει ότι τα πάντα ανήκουν στον Θεό. Τι δείχνει αυτό για το ποια πρέπει να είναι η σχέση μας με τα πράγματα που έχουμε στην κατοχή μας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Η διαχείριση, όπως την κατανοούμε, ξεκίνησε με τον Θεό όταν έβαλε τον Αδάμ και την Εύα στον όμορφο κήπο της Εδέμ και τους ζήτησε να τον φροντίζουν και να τον περιποιούνται (Γεν. 2/β' 15). Σ' αυτό το τέλειο περιβάλλον θα έκαναν τον κήπο κατοικήσιμο, ένα έργο το οποίο δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολο. Ο Θεός τούς έδωσε την εξουσία και τους εξήγησε την ευθύνη τους. Η φροντίδα της Εδέμ θα έδινε νόημα και χαρά στη νέα οικογένεια.

Το εβραϊκό ρήμα για το «κυριαρχώ» (Γέν. 1/α' 26,28) σημαίνει «να έχω υπό τον έλεγχο, να κυβερνώ». Δεν επρόκειτο για μία σκληρή κυριαρχία, αλλά είχε περισσότερο την έννοια της καλοκάγαθης διακυβέρνησης και φροντίδας της δημιουργίας του Θεού. Και σήμερα εξακολουθούμε να έχουμε αυτήν την ευθύνη. Σ' αυτό το περιβάλλον, ο Αδάμ και η Εύα θα μαθαίναν πως ο Θεός ήταν ο Ιδιοκτήτης και εκείνοι οι διαχειριστές Του. Από την αρχή ο Θεός ήθελε οι πρωτόπλαστοι να έχουν την υπευθυνότητα και αξιοπιστία, όχι όμως ως ιδιοκτήτες. Θα έδειχναν στον Θεό την πιστότητά τους μέσα από το έργο τους.

«Στον Αδάμ και την Εύα ανατέθηκε η φροντίδα του κήπου. Ο άνθρωπος όφειλε “να εργάζεται αυτόν, και να φυλάττει αυτόν”. Ήταν χαρούμενοι με το έργο τους. Ο νους, η καρδιά και η θέληση ενεργούσαν σε τέλεια αρμονία. Στην εργασία τους δεν υπήρχε κούραση. Οι ώρες τους γέμιζαν με ωφέλιμη εργασία και επικοινωνία μεταξύ τους. Η ασχολία τους ήταν ευχάριστη. Ο Θεός Πατέρας και ο Υιός, τους επισκέπτονταν και συνομιλούσαν μαζί τους. Είχαν απόλυτη ελευθερία... ο Θεός ήταν ο Ιδιοκτήτης της κατοικίας τους στην Εδέμ.» Ε. Χουάιτ, Manuscript Releases, том. 10, σ. 327.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο Κυρίαρχος του κόσμου, τι δηλώνει σχετικά με την ευθύνη μας προς το περιβάλλον; Ενώ πρέπει να αποφύγουμε την υπερβολή και τον φανατισμό αυτών που λατρεύουν την φύση, ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας προς το περιβάλλον ως Χριστιανοί;
2. Μείνετε στη σκέψη ότι ο Θεός είναι «ζηλότυπος». Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε τη ζήλια του Θεού, χωρίς την αρνητική έννοια της ανθρώπινης ζήλιας;
3. Πώς μπορούμε να διαχωρίσουμε την σωστή χρήση και απόλαυση των αγαθών που ο Θεός δημιούργησε, από την κατάχρησή τους; Γιατί είναι σημαντικό να γίνει αυτός ο διαχωρισμός;